

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

22.11.2010

B7-0626/2010

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību

Norica Nicolai, Marielle De Sarnez
ALDE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par desmito gadadienu ANO Drošības padomes
Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 (2000) un 1820 (2008) par sievietēm, mieru un drošību, ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1888(2009) par seksuālo vardarbību pret sievietēm un bērniem bruņotu konfliktu situācijās, kurā uzsvērts visu valstu pienākums izbeigt nesodāmību un saukt pie atbildības tos, kas vainojami noziegumos pret cilvēci un kara noziegumos, tostarp tos, kas saistīti ar seksuālu un cita veida vardarbību pret sievietēm un meitenēm,
- ņemot vērā ES Padomes rīcības plānu attiecībā uz dzimumu līdztiesību attīstības sadarbībā, kam jānodrošina, ka dzimumu vienlīdzība tiek garantēta visā ES darbā ar partnervalstīm visos līmeņos,
- ņemot vērā to, ka 2010. gada martā tika iecelts ANO ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis jautājumos par seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos,
- ņemot vērā Padomes dokumentu „Vispusīga pieeja ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanai ES”, kā arī darbības dokumentu par ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325, kas pilnveidota ar rezolūciju Nr. 1820, īstenošanu saistībā ar EDAP, kas pieņemti 2008. gada decembrī, kā arī ņemot vērā Padomes 2006. gada septembra dokumentu par Cilvēktiesību jautājumu iestrādāšanu EDAP,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ES pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos,
- ņemot vērā 2009. gada rezolūciju par integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai ES ārējās attiecībās un miera/valsts nostiprināšanā,
- ņemot vērā 2006. gada rezolūciju par Sieviešu stāvokli bruņotu konfliktu laikā un viņu lomu pēc konflikta situācijā,
- ņemot vērā 2006. gada rezolūciju par sievietēm politikā,
- ņemot vērā EP Drošības un aizsardzības apakškomitejas 2007. gadā sagatavoto rīcības plānu par integrētu pieeju dzimumu līdztiesības īstenošanai,
- ņemot vērā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par nespēju aizsargāt cilvēktiesības un tiesiskumu Kongo Demokrātiskajā Republikā,
- ņemot vērā ANO jauno struktūru dzimumu jautājumu jomā (UN Women),
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,

- A. tā kā 2010. gadā ir pienākusi 10. gadadiena ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1325, kas ir pirmā rezolūcija par bruņoto konfliktu nesamērīgo un ārkārtējo ietekmi uz sievietēm, kā arī pirmā rezolūcija, kurā tas, ko sievietes konfliktos pārdzīvojušas, tiek saistīts ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, runājot par tādām savstarpēji saistītām jomām kā līdzdalība, aizsardzība, novēršana, palīdzība un atlabšana;
- B. tā kā 25. novembris ir Starptautiskā diena pret vardarbību pret sievietēm;
- C. tā kā Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1820, 1888 un 1889 pastiprina un pilnveido rezolūciju Nr. 1325, un tā kā šīs četras rezolūcijas ir uzskatāmas par saistību kopumu attiecībā uz sieviešu, miera un drošības jautājumu;
- D. tā kā šo rezolūciju īstenošana ir kopīgas rūpes un pienākums visām ANO dalībvalstīm; šajā sakarā uzsverot, ka 2008. gada decembrī tika pieņemtas ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos, un par cīņu pret visa veida diskrimināciju pret viņiem, kas skaidri norāda, ka šie jautājumi ir ES politiska prioritāte;
- E. tā kā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1820 un 1325 īstenošanai ir jābūt prioritātei, izmantojot ES ārpolitikas finanšu instrumentus un pienācīgi jāatbalsta pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras strādā bruņotu konfliktu apstākļos un konfliktu skartajās valstīs un reģionos;
- F. tā kā Eiropas Parlamentam ir jāuzrauga ES rīcības plāna dzimumu līdztiesībai un sieviešu līdzdalībai ES ārējā darbībā īstenošana, kā arī vadlīniju attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un bērniem īstenošana;
- G. tā kā dzimumu aspekta ņemšana vērā civilās vai militārās misijās būtiski palielina operāciju efektivitāti, kurām ES varētu nodrošināt pievienoto vērtību, aktīvi iesaistoties to jautājumu risināšanā, kas saistīti ar sievietēm bruņotos konfliktos;
- H. tā kā ES būtu jāveicina sieviešu vienlīdzīga līdzdalība konfliktu novēršanā, krīžu pārvaldīšanā, miera sarunās, kā arī pēckonflikta posmā, piemēram, pēckara atjaunošanas plānošanā;
- I. tā kā plaša mēroga un sistemātiska izvarošana un seksuāla vardarbība ir atzīta Ženēvas Konvencijā par noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu; tā kā izvarošana tagad ir atzīta par genocīda nozieguma daļu, kad tā pastrādāta ar mērķi pilnīgi vai daļēji iznīcināt konkrētu cilvēku grupu; tā kā ES ir jāatbalsta centieni izbeigt to noziedznieku nesodāmību, kuri vainojami seksuālas vardarbības noziegumu pret sievietēm un bērniem izdarīšanā;
- J. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidei vajadzētu būtiski veicināt ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanu gan attiecībā uz tā iekšējo struktūru, gan ārējām darbībām un politikas virzieniem;
- K. tā kā ES ir pieņēmusi vairākus nozīmīgus dokumentus par to, kā īstenot ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1820 un 1325, bet nav izrādījusi īpašu ieinteresētību sistemātiski un saskaņoti piemērot šīs pamatnostādnes praksē;

- L. tā kā tikai nedaudzas dalībvalstis ir sagatavojušas valsts rīcības plānu par ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanu; tā kā Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Dānija, Nīderlande, Portugāle, Somija, Spānija un Zviedrija ir pieņēmušas valsts rīcības plānus,
1. uzsver, ka Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 desmitai gadadienai vajadzētu būt sākumam atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, ko nav iespējams panākt bez politiskas vadības visaugstākajā līmenī un lielākiem resursiem; visnotaļ iesaka rūpīgi apsvērt šo jautājumu pašreiz notiekošajā ES cilvēktiesību politikas pārskatā, nosakot visaptverošu valstu cilvēktiesību stratēģiju un izvērtējot ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ES pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos un visa veida diskriminācijas pret viņiem izskaušanu;
 2. prasa piešķirt īpašus un nozīmīga apjoma finanšu resursus, cilvēkresursus un organizatoriskus resursus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu ārpolitikā un drošības politikā; prasa, lai policijā, militārajās struktūrās, tieslietu un tiesiskuma nodrošināšanas misijās, kā arī miera nodrošināšanas operācijās tiktu panākta dzimumu līdztiesības mērķa pilnīga sasniegšana; aicina dalībvalstis aktīvi veicināt sieviešu līdzdalību divpusējās un daudzpusējās valstu attiecībās un organizācijās ārpus ES;
 3. visnotaļ mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci arī nostiprināt ES darba grupu sieviešu, miera un drošības jautājumos, kurai būs jāuzrauga valstu rīcības plānu par ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 pieņemšana un īstenošana, jāveic sistemātiska Kopējās drošības un aizsardzības politikas misiju izvērtēšana no dzimumu līdztiesības aspekta un jāpārtrauc ES delegāciju darbu konfliktu skartās valstīs un reģionos, kā arī jāsniedz padomus šīm delegācijām;
 4. uzskata, ka Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošana ir unikāla iespēja nostiprināt ES ietekmi attiecībā uz ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1820 un Nr. 1325 īstenošanu;
 5. tādēļ mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci iet tālāk par integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai praksi un uzņemties būtiskas un uzskatāmas saistības attiecībā uz personāla komplektēšanu, finanšu resursiem organizatorisko hierarhiju;
 6. atzinīgi vērtē sabiedriskos pasākumus, piemēram, atvērto durvju dienas, pieņemšanas un citus sabiedrisko pasākumu veidus, ko organizēja vismaz trīs KDAP misijas — EUPM, EULEX un EUMM, lai atzīmētu ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 desmito gadadienu; atzinīgi vērtē Civilās plānošanas un īstenošanas centra (CPCC) ieguldījumu šajā jomā; atgādina, ka KDAP misijas ir vieni no visnozīmīgākajiem ES instrumentiem, lai parādītu tās apņemšanos sasniegt ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1820 un 1325 mērķus krīzes skartās valstīs un reģionos;
 7. mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un ES dalībvalstis iekļaut atsauces uz ANO Drošības padomes rezolūcijām N. 1325 un 1820 ar KDAP saistītos Padomes lēmumos un misiju pilnvarās, kā arī nodrošināt, lai katrā KDAP misijā būtu vismaz viens padomdevējs šajos jautājumos un būtu izstrādāts rīcības plāns par to, kā nodrošināt rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 mērķu īstenošanu; mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, ES dalībvalstis un misiju vadītājus apspriedes ar

vietējām sieviešu organizācijām padarīt par katras misijas standarta pasākumu;

8. prasa izveidot pienācīgas sabiedrības sūdzību iesniegšanas procedūras, kuras būtu īpaši noderīgas attiecībā uz ziņošanu par seksuālu vardarbību, kā arī vardarbību dzimuma dēļ; aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ik sešu mēnešu izvērtējumā par KDAP misijām iekļaut sīki izstrādātus ziņojumus attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību;
9. atgādina par grupveida masu izvarošanu, kas notika Kongo austrumos kalnrūpniecības rajonā no 30. jūlija līdz 4. augustam, atgādina, ka pagājušā gadā tika ziņots par vismaz 8300 izvarošanas gadījumiem Kongo austrumu daļā un ka vismaz 1244 sievietes ir ziņojušas par izvarošanu 2010. gada pirmajā ceturksnī, kas nozīmē vidēji 14 izvarošanas gadījumu vienā dienā; mudina gan ES misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā, gan EUPOL misiju Kongo DR, kā arī EUSEC misiju Kongo DR, cenšoties reformēt Kongo DR drošības spēkus, noteikt cīņu pret seksuālo vardarbību par vienu no prioritātēm, kā arī noteikt par prioritāti sieviešu līdzdalības nodrošināšanu;
10. uzsver, cik svarīgi, lai ES policijas amatos un KDAP misijās tiktu iecelts vairāk sieviešu; šajā sakarā par piemēru ir uzskatāms ANO miera uzturēšanas spēku Libērijā sieviešu kontingents;
11. norāda uz to, ka jāizstrādā rīcības kodekss ES personālam, kas strādā militārās un civilās misijās, kurā nosodīta seksuāla ekspluatācija kā noziedzīga uzvedība;
12. aicina īstenot ANO Drošības Padomes rezolūcijas Nr. 1325 un 1820 ES valstu stratēģijas dokumentos, kā arī mobilizēt lielāku finansiālu atbalstu konfliktu skarto valstu sieviešu līdzdalībai Eiropas procesos; aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, Attīstības, Paplašināšanās un Humanitārās palīdzības komisārus noteikt sieviešu, miera un drošības jautājumus par ārējo finanšu instrumentu plānošanas un programmēšanas neatņemamu daļu, piemēram, tādu instrumentu kā EIDHR, ICI, IPA, bet jo īpaši attīstības sadarbības instrumenta un stabilitātes instrumenta neatņemamu daļu;
13. uzsver — Komisijai būtu jāveicina tas, lai mazākas NVO varētu piekļūt Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta pabalstiem, atgādina, ka līdz šim daudzas mazas sieviešu organizācijas ir piedzīvojušas to, ka pieteikšanās procedūra ir ļoti sarežģīta;
14. aicina Attīstības komisāru piešķirt prioritāti sieviešu organizāciju darba atbalstam konfliktu skartajās teritorijās; mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci izmantot stabilitātes instrumenta ilgtermiņa komponenti, lai piešķirtu līdzekļus sieviešu līdzdalības veicināšanai ar mieru, drošību un samierināšanos saistītajos procesos, kā arī sistemātiski piešķirt līdzekļus sieviešu, miera un drošības jautājumu risināšanai visos īstermiņa pasākumos, kas tiek finansēti saskaņā ar Stabilitātes instrumenta 3. pantu;
15. uzskata, ka ES delegācijām būtu jāinformē pilsoniskā sabiedrība, piemēram, vietējās sieviešu organizācijas, par savu darbību konfliktu reģionos, kā arī jāapspiežas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām politikas veidošanas procesā;
16. aicina palielināt sieviešu līdzdalību visās iniciatīvās, kuru mērķis ir rast konfliktu

risinājumus, tostarp kā vidutājām, sarunu dalībniecēm, kā arī īstenojot konfliktu atrisināšanas pasākumus;

17. aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ieviest ikgadēju pasākumu ar sievietēm vadītājām, pēc kura ES delegācijas sagatavotu ziņojumus un rezultātu apkopojumus, un kas papildinātu ANO Pasaules Atvērto durvju dienu sievietēm un mieram;
18. uzsver, ka nepieciešami valstu rīcības plāni, kuros jābūt informācijai par valsts stratēģijas izpildes grafiku, jābūt noteiktiem reāliem mērķiem, iestrādātiem pārraudzības mehānismiem, kā arī jāveicina sieviešu līdzdalība uzraudzības, novērtēšanas un pārraudzības mehānismos;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO īpašajam pārstāvim jautājumos par seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos un nesen ieceltajai ANO dzimumu jautājumu struktūras (*UN Women*) priekšsēdētājai.